

چکیده:

مقدمه: هدف از مطالعه حاضر تعیین پایبندی دارویی در بیماران با اختلال دوقطبی نوع یک مراجعه کننده به مراکز روانپزشکی وابسته به دانشگاه علوم پزشکی قزوین در سال ۱۳۹۶ بود. ابزار و روش ها: این مطالعه از نوع مقطعی روی ۸۰ نفر از بیماران با تشخیص اختلال دوقطبی نوع یک که بر اساس ملاک های طبقه بندی DSM5 توسط متخصصین روانپزشکی تایید شده است، با توجه به معیارهای ورود و اخذ رضایت کتبی در محدوده سنی بالاتر از ۱۸ سال با سابقه بستری روانپزشکی در هر دو جنس بدون اختلال عقب ماندگی ذهنی و بیماری های ارگانیک مغزی که حداقل ۶ ماه از آخرین بستری روانپزشکی آنها گذشته باشد، به صورت نمونه گیری دردسترس انتخاب شدند. پس از اخذ اطلاعات دموگرافیک و بالینی، بیماران توسط مقیاس های پایبندی دارویی موربسی و مقیاس ارزیابی علایم مانیا یانگ، مورد ارزیابی قرار گرفتند. اطلاعات کیفی حاصل از ارزیابی ها به صورت فراوانی و درصد، داده های کمی به کمک میانگین و انحراف معیار و جهت مقایسه فراوانی متغیرهای کیفی در گروه ها از آزمون خی دو و جهت مقایسه متغیرهای کمی از آزمون T در سطح معناداری ۰/۰۵ گزارش داده شد. نتیجه گیری: در مطالعه حاضر جنس، سن، تحصیلات، شغل، تعداد دفعات بستری و نوع و عوارض جانبی داروها با پایبندی دارویی رابطه معنا داری نداشت اما تعداد دفعات مراجعه به اورژانس با پایبندی دارویی رابطه معکوس داشتند چنانکه با پایین آمدن پایبندی دارویی مراجعه به اورژانس روانپزشکی افزایش پیدا می کند. کلید واژه: اختلال دوقطبی نوع یک. پایبندی دارویی. اطلاعات دموگرافیک بالینی